

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

5 mai 2011

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

**relative à la ratification des Protocoles
du 12 février 2004 modifiant la Convention
de Paris sur la responsabilité civile
dans le domaine nucléaire du 29 juillet 1960
et la Convention complémentaire de Bruxelles
du 31 janvier 1963**

(déposée par M. Joseph George et consorts)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

5 mei 2011

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**betreffende de ratificatie van de Protocollen
van 12 februari 2004 houdende wijziging van
het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake
wettelijke aansprakelijkheid op het gebied
van de kernenergie en van het Aanvullend
Verdrag van Brussel van 31 januari 1963**

(ingediend door de heer Joseph George c.s.)

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie	
PS	:	Parti Socialiste	
MR	:	Mouvement Réformateur	
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams	
sp.a	:	socialistische partij anders	
Ecolo-Groen!	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen	
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten	
VB	:	Vlaams Belang	
cdH	:	centre démocrate Humaniste	
LDD	:	Lijst Dedecker	
INDEP-ONAFH	:	Indépendant - Onafhankelijk	

<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>	
DOC 53 0000/000:	Document parlementaire de la 53 ^{ème} législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 53 0000/000:	Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Questions et Réponses écrites	QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV:	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN:	Séance plénière	PLEN:	Plenum
COM:	Réunion de commission	COM:	Commissievergadering
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>		<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	
<i>Commandes:</i>		<i>Bestellingen:</i>	
Place de la Nation 2		Natieplein 2	
1008 Bruxelles		1008 Brussel	
Tél.: 02/ 549 81 60		Tel.: 02/ 549 81 60	
Fax: 02/549 82 74		Fax: 02/549 82 74	
www.lachambre.be		www.dekamer.be	
e-mail: publications@lachambre.be		e-mail: publicaties@dekamer.be	

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le risque nucléaire se caractérise, d'une part, par une très faible probabilité de survenance d'un sinistre en raison de la qualité des risques garantis et, d'autre part, par l'extrême gravité possible de sa réalisation.

La position des assureurs face à ce risque et à ses caractéristiques s'avère spécifique. En effet, aucun assureur pris individuellement ne dispose des moyens nécessaires afin d'assurer ce risque. Les assureurs ont exclu systématiquement les risques nucléaires de leur souscription "standard" en regroupant dans des pools spécialisés les moyens financiers, pools constitués dans chacun des principaux marchés d'assurance et combinant leurs moyens par le biais de la réassurance.

Ce système a été mis en œuvre à la fin des années 1950 en s'inscrivant dès l'origine dans une vision européenne et globale des acteurs de cette nouvelle activité. Ainsi, plusieurs conventions internationales virent le jour, parmi lesquelles:

- la Convention de Paris du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire;
- la Convention de Bruxelles du 31 janvier 1963, complémentaire à la Convention de Paris susmentionnée;
- la Convention de Vienne du 21 mai 1963 relative à la responsabilité civile en matière de dommages nucléaires.

Ces conventions furent transcrites en droit belge dans la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire (*M.B.*, 31 août 1985), modifiée par la loi du 11 juillet 2000 (*M.B.*, 4 octobre 2000).

La responsabilité civile d'un exploitant nucléaire est spécifique, vu que cette responsabilité est engagée en cas de survenance d'un accident nucléaire provoquant des dommages à des tiers.

Les principes dégagés par la Convention de Paris et la Convention complémentaire de Bruxelles sont les suivants:

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het nucleaire risico wordt gekenmerkt door een zeer kleine waarschijnlijkheid dat zich daadwerkelijk een schadegeval zal voordoen (gelet op de aard van de gewaarborgde risico's) én door de mogelijk extreme ernst van de schade, zo het risico zich toch voltrekt.

De situatie van de verzekeraars ten aanzien van dat risico en de kenmerken ervan is behoorlijk specifiek: geen enkele individuele verzekeraar beschikt namelijk over voldoende middelen om dat risico te dekken. Daarom hebben de verzekeraars het nucleaire risico systematisch uitgesloten van hun standaardovereenkomsten, maar hebben zij de vereiste financiële middelen ondergebracht in gespecialiseerde pools. Die pools werden opgericht binnen elke groot verzekeringsmarktsegment en berusten op een techniek die erin bestaat de middelen van de verschillende verzekeraars met elkaar te combineren via de herverzekering.

Die regeling werd eind de jaren 1950 ingevoerd en paste van bij de aanvang in een Europese en omvattende visie van de spelers op die nieuwe markt. Aldus kwamen verschillende internationale verdragen tot stand, waaronder:

- het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie;
- het Verdrag van Brussel van 31 januari 1963 tot aanvulling van voormeld Verdrag;
- het Verdrag van Wenen van 21 mei 1963 inzake wettelijke aansprakelijkheid voor kernschade.

Die Verdragen werden omgezet in het Belgisch recht via de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie (*Belgisch Staatsblad*, 31 augustus 1985), gewijzigd bij de wet van 11 juli 2000 (*Belgisch Staatsblad*, 4 oktober 2000).

De burgerlijke aansprakelijkheid van een kernexploitant is specifiek, omdat die aansprakelijkheid effect sorteert bij een kernongeval met schade aan derden.

Het Verdrag van Parijs en het Aanvullend Verdrag van Brussel bevatten de volgende beginselen:

- la réparation de tous les dommages corporels causés aux tiers;
- la réparation de tous les dommages aux biens, à l'exclusion de l'installation nucléaire elle-même et des biens sur le site en liaison avec l'activité nucléaire;
- la responsabilité objective, c'est-à-dire la responsabilité sans faute de l'exploitant nucléaire;
- la responsabilité unique de l'exploitant nucléaire;
- l'unicité de juridiction;
- la limitation de la responsabilité dans le temps (dix ans) et quant au montant pour les risques qualifiés de "réduits";
- l'obligation d'assurance ou de garantie financière à concurrence des montants de responsabilités.

L'exploitant d'une installation nucléaire est responsable des dommages causés par un accident nucléaire même si cet accident est dû directement à des cataclysmes naturels de caractère exceptionnel.

La Convention de Paris oblige donc les exploitants nucléaires de disposer d'une assurance ou d'une garantie financière suffisante.

Malgré toutes les mesures de sécurité mises en œuvre, il existe toujours une probabilité résiduelle qu'un accident nucléaire survienne. Comme vous le savez, un nuage radioactif peut se déplacer et traverser les frontières.

Actuellement, les montants consacrés aux indemnisations varient selon les pays. Par exemple, la loi française fixe à 91 millions d'euros le plafond d'indemnisation pour les dommages causés aux tiers. En France, Assuratome offre une capacité d'indemnisation de 541 millions d'euros pour l'ensemble du marché (dommage et responsabilité).

En Belgique, le montant maximal du dommage à concurrence duquel la responsabilité de l'exploitant est engagée, s'élève à 300 millions d'euros pour chaque accident nucléaire.

À cet égard, il apparaît que la Belgique n'a pas ratifié les Protocoles additionnels de 2004 à la Convention de Paris et de Bruxelles concernant les indemnisations en cas d'accident nucléaire. Ces Protocoles précisent qu'en cas d'accident nucléaire, le montant maximal du dommage à concurrence duquel la responsabilité de l'exploitant est engagée, passe de 300 millions à 700 millions d'euros. Ces instruments permettent de mieux intégrer une responsabilité illimitée — qui existe

- het herstel van alle lichamelijke schade die aan derden werd veroorzaakt;
- het herstel van alle schade aan goederen, met uitzondering van de kerninstallatie zelf en de goederen op de site die te maken hebben met de kernactiviteit;
- de objectieve aansprakelijkheid, dat wil zeggen de aansprakelijkheid zonder dat de kernexploitant een fout kan worden aangewreven;
- de exclusieve aansprakelijkheid van de kernexploitant;
- de eenheid van rechtsmacht;
- de beperking van de aansprakelijkheid in de tijd (tien jaar) en een geldelijke beperking voor de als "beperkt" omschreven risico's;
- de verplichting een verzekering aan te gaan of een financiële waarborg te leveren ten belope van het bedrag van de aansprakelijkheden.

De exploitant van een kerninstallatie is aansprakelijk voor de schade als gevolg van een kernongeval, zelfs al is dat ongeval rechtstreeks te wijten aan uitzonderlijke natuurrampen.

Het Verdrag van Parijs verplicht de kernexploitanten dus zich te verzekeren of te zorgen voor een toereikende financiële waarborg.

Ondanks alle ontworpen veiligheidsmaatregelen blijft het altijd mogelijk dat zich een kernongeval voordoet. Het is bekend dat een radioactieve wolk niet ter plaatse blijft hangen en grenzen kan overschrijden.

Op dit moment variëren de bedragen van de schadeloosstelling naar gelang van het land. De Franse wet bijvoorbeeld heeft het plafond voor de vergoeding van schade veroorzaakt aan derden vastgesteld op 91 miljoen euro. In Frankrijk biedt Assuratome een schadeloosstellingscapaciteit aan van 541 miljoen euro voor de hele markt (schade en aansprakelijkheid).

In België bedraagt het maximum aan schadevergoeding waarvoor de exploitant aansprakelijk kan worden gesteld, 300 miljoen euro voor elk kernongeval.

In dat opzicht blijkt dat België de aanvullende Protocollen van 2004 bij het Verdrag van Parijs en van Brussel voor de vergoeding in geval van een kernongeval niet heeft geratificeerd. Die Protocollen bepalen dat het maximale schadebedrag waarvoor de exploitant bij een kernongeval aansprakelijk is, van 300 naar 700 miljoen euro wordt opgetrokken. Met die instrumenten is onbeperkte aansprakelijkheid — die al in Duitsland en Zwitserland bestaat — beter realiseerbaar en wordt de

déjà en Allemagne et en Suisse — et allongent le délai de prescription à trente ans. Par ailleurs, ils intègrent les dommages causés à l'environnement.

Par conséquent, il est indispensable que la Belgique, tout comme les autres pays de l'Union européenne, ratifie le Protocole du 12 février 2004 modifiant la Convention de Paris du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire ainsi que le Protocole du 12 février 2004 modifiant la Convention complémentaire de Bruxelles du 31 janvier 1963.

Joseph GEORGE (cdH)
Catherine FONCK (cdH)
Liesbeth VAN der AUWERA (CD&V)
Leen DIERICK (CD&V)

verjaringstermijn verlengd tot dertig jaar. Voorts wordt ook rekening gehouden met schade aan het milieu.

Het is bijgevolg van essentieel belang dat België, net als de andere landen van de Europese Unie, het Protocol van 12 februari 2004 tot wijziging van het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie bekrachtigt, alsook het Protocol van 12 februari 2004 tot wijziging van het Aanvullend Verdrag van Brussel van 31 januari 1963.

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

LA CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS,

A. considérant qu'il est impératif d'assurer un régime optimal en matière de responsabilité civile pour risques nucléaires;

B. considérant que les États membres de l'Union européenne devraient partager un régime identique de responsabilité civile pour risques nucléaires;

C. considérant qu'il est nécessaire d'unifier, dans les États membres de l'Union européenne, les règles applicables à la responsabilité civile pour risques nucléaires;

D. considérant qu'il est indispensable que la Belgique possède la couverture la plus optimale en matière de responsabilité civile pour risques nucléaires;

E. considérant que le montant maximal du dommage à concurrence duquel la responsabilité de l'exploitant nucléaire est engagée, doit être revu à la hausse en Belgique;

DEMANDE AU GOUVERNEMENT:

1. de ratifier le Protocole de Paris du 12 février 2004 portant modification de la Convention de Paris du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire, amendée par le Protocole additionnel du 28 janvier 1964 et par le Protocole du 16 novembre 1982;

2. de ratifier le Protocole de Paris du 12 février 2004 portant modification de la Convention de Bruxelles du 31 janvier 1963 complémentaire à la Convention de Paris du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire, amendée par le Protocole additionnel du 28 janvier 1964 et par le Protocole du 16 novembre 1982;

3. de plaider au niveau de l'Union européenne afin que tous les États membres de l'Union européenne deviennent parties à la Convention de Paris du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire ainsi qu'à ses Protocoles additionnels;

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS,

A. overwegende dat het absoluut noodzakelijk is te waarborgen dat de burgerlijke aansprakelijkheid bij nucleaire risico's optimaal geregeld is;

B. overwegende dat de lidstaten van de Europese Unie wat de burgerlijke aansprakelijkheid bij nucleaire risico's betreft een identieke regeling zouden moeten delen;

C. overwegende dat het in de lidstaten van de Europese Unie nodig is de regels inzake burgerlijke aansprakelijkheid bij nucleaire risico's eenvormig te maken;

D. overwegende dat het onontbeerlijk is dat België de meest optimale dekking bezit op het vlak van burgerlijke aansprakelijkheid bij nucleaire risico's;

E. dat het maximale schadebedrag waarvoor de exploitant bij een kernongeval aansprakelijk is, in België opwaarts moet worden herzien;

VERZOEKT DE REGERING:

1. het Protocol van Parijs van 12 februari 2004 tot wijziging van het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, als geamendeerd bij het aanvullend Protocol van 28 januari 1964 en bij het Protocol van 16 november 1982, te ratificeren;

2. het Protocol van Parijs van 12 februari 2004 tot wijziging van het Aanvullend Verdrag van Brussel van 31 januari 1963 bij het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, als geamendeerd bij het aanvullend Protocol van 28 januari 1964 en het Protocol van 16 november 1982, te ratificeren;

3. er binnen de Europese Unie voor te pleiten dat alle lidstaten van de Europese Unie partij worden bij het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, alsook bij de aanvullende Protocollen;

4. de plaider au niveau de l'Union européenne afin que tous les États membres de l'Union européenne deviennent partie à la Convention complémentaire de Bruxelles du 31 janvier 1963 ainsi qu'à ses Protocoles additionnels.

29 mars 2011

Joseph GEORGE (cdH)
Catherine FONCK (cdH)
Liesbeth VAN der AUWERA (CD&V)
Leen DIERICK (CD&V)

4. er binnen de Europese Unie voor te pleiten dat alle lidstaten van de Europese Unie partij worden bij het Aanvullend Verdrag van Brussel van 31 januari 1963, alsook bij de aanvullende Protocollen.

29 maart 2011